

Arcybiskupie Seminarium Duchowne w Poznaniu w roku akademickim 1997/1998

Rok kościelny rozpoczynający się 30 listopada 1997 r. – jako przedostatni przed Wielkim Jubileuszem 2000-lecia Narodzin Zbawiciela – poświęcony był Duchowi Świętemu. Stąd słowa które stały się w tym roku szczególnym zaproszeniem i zobowiązaniem dla całej społeczności seminaryjnej: *Będziecie moimi świadkami* (Dzieje Apostolskie 1,8).

WSPÓLNOTA SEMINARYJNA

W miesiącach poprzedzających inaugurację nowego roku akademickiego doszło do zmiany na stanowisku prefekta. Z dniem 1 lipca przestał pełnić tę funkcję ks. dr Jacek Stępczak – już od maja tego roku przygotowywał się on do nowej pracy – z dniem 1 lipca został redaktorem naczelnym „Przewodnika Katolickiego”.

Tak więc kolejny rok Seminarium rozpoczęło w nieco zmienionym gronie moderatorów. Poszczególne funkcje pełnili:

- ks. dr Tadeusz Karkosz – rektor Seminarium od 1 lipca 1996 r.,
- ks. dr Bogdan Molenda – ojciec duchowny od 1 września 1992 r.,
- ks. lic. Eugeniusz Guździół – ojciec duchowny od 1 września 1996 r.,
- ks. lic. Szymon Likowski – prefekt od 3 września 1996 r., oraz
- ks. lic. Andrzej Herkt – prefekt od 1 lipca 1997 r.

Ekonomem Seminarium pozostał ks. mgr Sławomir Grośty (od 1 lipca 1996 r.).

Liczba kleryków w porównaniu z październikiem 1996 r. nieco się zmniejszyła. Kolejny rok akademicki rozpoczynało: na roku VI – 12 diakonów, na V – 31 kleryków (21 poznańskich), na IV – 37 kleryków (21 poznańskich), na III – 36 kleryków (19 poznańskich), na II – 45 alumnów (28 poznańskich) i na I – 54 alumnów (32 poznańskich). Razem więc w Seminarium zamieszkiwało 215 kleryków, w tym 133 poznańskich. W tym miejscu należy dodać, że trzech poznańskich kleryków decyzyjną Księdza Arcybiskupa kontynuowało swoją formację w seminarium włoskich kleryków w Wenecji – imię: Artur Włodarczyk, do Fissale, na poznańskim

II roku, Ryszard Weihs – do Florencji, po II roku oraz Jan Słowiński – do Rzymu, po I roku). Ponadto trzech poznańskich kleryków pozostawało na urlopach dziekańskich.

W nowy rok klerycy weszli z nowymi swoimi władzami (ich wyboru dokonują przełożeni Seminarium w oparciu o propozycje składane przez wszystkie roczniki): funkcję seniora powierzono Sebastianowi Kujawie, I wiceseniora – Karolowi Ratajczakowi, II wiceseniora – Dariuszowi Mazurowi, ceremoniarza – Piotrowi Stróżykowi, wiceceremoniarza – Przemysławowi Węgrzynowi a opiekunów I roku Karolowi Juśkiewiczowi i Michałowi Miarze.

NOWI KLERYCY

Ogółem pierwszy rok formacji seminaryjnej rozpoczęło 54 kleryków: 32 przyjętych przez ks. arcybiskupa dra Juliusza Paetza, metropolitę poznańskiego oraz 22 przyjętych przez ks. biskupa doc. dra hab. Stanisława Napierałę, biskupa kaliskiego. Zajęcia dla tej grupy rozpoczęły się 16 września. Najważniejszym celem tego pierwszego, dwutygodniowego okresu było wprowadzenie startujących alumnów w różne wymiary życia wspólnotowego. Wszyscy klerycy korzystają z opieki całego grona przełożonych Seminarium, jednak każdym rocznikiem w szczególny sposób zajmuje się zawsze jeden z przełożonych zewnętrznych oraz jeden z ojców duchownych. Takimi opiekunami roku pierwszego byli u początków ich formacji ks. rektor oraz o. Bogdan. Oni też – z pomocą kleryków z kursu piątego: Karola Juśkiewicza i Michała Miary – zadbali o organizację zajęć we wstępnym okresie. Klerycy uczestniczyli więc w codziennej Mszy Świętej (homilie głosili kolejno wszyscy przełożeni), rozmyślaniach, modlitwach – porannych, południowych i wieczornych, wzięli udział w modlitwach parafialnych (Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy w parafii pw. Maryi Królowej na Wildzie, Odpust Św. Stanisława Kostki na Winiarach), wysłuchali konferencji ascetycznych o. Bogdana i zostali przez niego wprowadzeni w praktykę kierownictwa duchowego. Ks. rektor omawiał zasady życia seminaryjnego oraz *savoir-vivre*'u. Poza tym konferencje wygłosili klerykom pierwszego kursu pozostali przełożeni Seminarium oraz ks. Sławomir Grośty. Ks. doc. dr hab. Tomasz Węclawski – dziekan Papieskiego Wydziału Teologicznego wprowadził alumnów w problemy formacji intelektualnej, a ks. dr Aleksander Bystry podzielił się świadectwem 45-u lat kapłaństwa. Klerycy poznawali też tradycję Archidiecezji zwiedzając poznańskie kościoły (m.in. Katedrę, Farę, Św. Wojciech), Muzeum i Archiwum Archidiecezjalne.

Od pierwszych dni rozpoczął się też trud budowania wspólnoty kursowej – poza wspomnianymi zajęciami w szczególny sposób służyły temu wieczorne spotkania w kręgu, wspólna rekreacja, praca w ogrodzie oraz trzydniowy wyjazd do Lipnicy i Szamotuł.

Tradycyjnie w pierwszą niedzielę Adwentu alumni pierwszego roku (wraz z Moderatorami) gościli w Seminarium swoich rodziców. Spotkanie rozpoczęło się

od słowa ks. rektora. Ks. Andrzej przybliżył zebrany historię Seminarium poznańskiego, ks. Szymon drogę formacyjną rozpoczętą przez kleryków, o. Bogdan potrzebę i perspektywę ich duchowego rozwoju, a ks. Sławomir realia gospodarcze funkcjonowania Seminarium. W czasie Mszy Świętej koncelebrowanej przez wszystkich przełożonych o. Eugeniusz w homilii zaprosił rodziców do szczególnie gorącej modlitwy w intencji własnych synów. Spotkanie zakończyło się obiadem oraz przedstawieniem specjalnie przygotowanym na tę okoliczność przez rok pierwszy. Potem był czas, by już indywidualnie zwiedzać Seminarium, Ostrów Tumski, Poznań ...

Alumni pierwszego roku jeszcze raz ujawnili swoje aktorskie zdolności *wkpując się* do całej wspólnoty kleryckiej przedstawieniem podkoziółkowym – tym razem czerpali już tematy z seminaryjnej codzienności ...

ŻYCIE DUCHOWE

Centrum życia seminaryjnego jest Eucharystia – codzienna Komunia Święta jest podstawowym pokarmem duchowym wszystkich alumnów. W takim przeżywaniu Najświętszej Ofiary pomagają alumnom nie tylko ojcowie duchowni (będący do stałej dyspozycji kleryków), ale także spowiednicy służący w konfesjonale każdego tygodnia. W minionym roku tę grupę tworzyli: ks. kanonik Stanisław Wojtaszek, ks. kanonik Zbigniew Sujkowski, ks. Stanisław Brzostek, TChr o. Aleksander Koza OP, ks. proboszcz Henryk Ogrodnik, o. Joachim Suchanek OCD, o. Benigny Piechota OFM. Raz w tygodniu przełożeni głoszą całej wspólnotcie egzorty – w minionym roku poświęcone one były nauczaniu Ojca Św. Jana Pawła II, z jego czerwcowej pielgrzymki do Polski. Cotygodniowe egzorty dla poszczególnych roczników głosili też ich opiekunowie: o. Bogdan – kursowi I, II i VI, o. Eugeniusz – kursowi III, IV i V, ks. rektor – kursowi I i VI, ks. Szymon – kursowi II i V, a ks. Andrzej – kursowi III i IV. Każdy z kleryków miał też po kilka skrutińców z opiekunami swojego rocznika – towarzyszyły one istotnym momentom w życiu seminaryjnym (początek, koniec semestru, strój duchowny, posługi, kandydatura, święcenia). Szczególne znaczenie w okresie seminaryjnym mają comiesięczne dni skupienia oraz rekolekcje. Dni skupienia prowadzone były kolejno przez Ojca Karmelitę (30. września), ks. Tadeusza Kłapkowskiego TChr (11. listopada), ks. Józefa Bakalarza TChr (8. stycznia), o. Bogdana i o. Eugeniusza (9. lutego), ks. proboszcza Wiesława Kondratowicza (30. kwietnia), ks. Jacka Sujkowskiego i Siostry Urszulanki (1. czerwca), o. Bogdana i o. Eugeniusza (27. czerwca). Rekolekcje adwentowe prowadził o. doc. dr hab. Adam Sikora OFM, prowincjał OO. Franciszkanów – ten czas wszystkim przybliżył mądrość i piękno Pisma Świętego, zwłaszcza Księgi Apokalipsy. Ćwiczeniom wielkopostnym przewodniczył ks. lic. Rafał Czerniejewski, proboszcz parafii pw. Św. Antoniego Padewskiego w Poznaniu – tym razem klerycy mogli się zetknąć z bardzo życiowymi problemami duszpasterskimi i praktycznymi

(a przecież Bożym! sposobem ich rozwiązywania. O rozwój życia duchowego dbają też sami klerycy: co tydzień spotykają się w 5-6 osobowych grupach, obejmujących przedstawicieli różnych kursów, aby rozważać fragment Ewangelii przewidziany na najbliższą niedzielę. W minionym roku w Seminarium działało 37 takich grup, stosownie do liczby kleryków czwartego roku, którzy tradycyjnie kierują pracą grup biblijnych.

Istotną częścią działalności Seminarium jest przybliżanie zagadnień życia duchowego także najbliższej rodzinie każdego z kleryków. Stąd Seminarium co roku organizuje trzydniowe rekolekcje dla rodziców II, IV i V roku. Rekolekcje te prowadzi ojciec duchowny – opiekun odpowiedniego rocznika kleryckiego. W tym roku odbywały się one w Rościnnie (rok II i IV) oraz w Pokrzywnie (rok V). Doświadczenie wskazuje, że dzięki tym spotkaniom rodzicom łatwiej jest zrozumieć różne problemy kleryckiego i kapłańskiego życia; nie bez znaczenia jest fakt, że spotkania te stają się często początkiem wspólnoty między samymi rodzicami, co owocuje organizowaniem kolejnych spotkań rekolekcyjnych już po święceniach kapłańskich ich synów.

KALENDARZ SEMINARIUM

Seminarium z racji swoich zadań cieszy się szczególnym zainteresowaniem całej Archidiecezji i stąd w naturalny sposób bierze udział w życiu Kościoła diecezjalnego. Rytm tego życia wyznaczają ważne dla Archidiecezji i dla Seminarium święta. Pierwszym takim szczególnym momentem była uroczysta inauguracja roku akademickiego 1997/98, którą Arcybiskupie Seminarium Duchowne przeżywało wraz z Papieskim Wydziałem Teologicznym na Wzgórzu Św. Wojciecha w dniu 17 października. Termin tej uroczystości związany był ściśle z kolejną rocznicą wyboru na Stolicę Piotrową Jana Pawła II, który jeszcze jako Arcybiskup Krakowski bardzo zabiegał o podniesienie rangi poznańskiej Uczelni Duchownej. Natomiast związanie tej inauguracji z kościołem pw. Św. Wojciecha to początek nowej, z pewnością trwałej już tradycji – oto bowiem właśnie Św. Wojciech został odąd patronem Papieskiego Wydziału Teologicznego w Poznaniu.

22 listopada Seminarium wraz z Siostrami Franciszkanek Rodziny Maryi przeżywało złoty jubileusz pracy Sióstr w poznańskim Seminarium oraz powojennej służby Seminarium dla Kościoła Poznańskiego. Całej uroczystości przewodniczył ks. arcybiskup Juliusz Paetz. Wspólnota klerycka złożyła podziękowanie Siostram za ich wieloletnią, ofiarną pracę. Wspomnieniami podzielił się ks. prof. dr hab. Marian Wolniewicz, a homilię w czasie Mszy Świętej koncelebrowanej wygłosił ks. prof. dr hab. Marian Fąka. Potem wszyscy spotkali się w refektarzu seminaryjnym na wieczery – tym razem Siostry także usiadły przy wspólnym stole.

Już w dwa dni później przypadły nieco przyspieszone obchody święta Św. Andrzeja Apostoła. W Seminarium tradycyjnie są one związane z radosnym przedstawieniem przygotowanym każdorazowo przez alumnów roku trzeciego. Tym ra-

zem spektakl oparty był na *Skąpcu* Moliera. Oczywiście nie brakowało odniesień do rzeczywistości seminaryjnej. Czas biegnie w Seminarium bardzo prędko – już u końca okresu adwentowego, 22 grudnia cała Wspólnota: klerycy, przełożeni i profesorowie spotkali się na Seminaryjnej Wigilii. Zebranych zaszczylicili swoją obecnością ksiądz arcybiskup Juliusz Paetz, ks. biskup Zdzisław Fortuniak oraz ks. biskup Marek Jędraszewski. Po obejrzeniu poetyckiego bożonarodzeniowego montażu przygotowanego przez alumnów kursu czwartego wszyscy składali sobie życzenia świąteczne i dzielili się opłatkiem.

Kolejne uroczystości związane były ze Zwiastowaniem Pańskim (25. marca). Odpustowym sumistą w naszej seminaryjnej kaplicy był ks. biskup Marek Jędraszewski. Podobnie jak Święta Bożego Narodzenia tak i Święta Wielkanocne klerycy przeżywają w swoich rodzinnych domach. Jednak jeszcze przed wyjazdem z Seminarium wszyscy wzięli udział we Mszy Świętej Krzyżma Świętego celebrowanej w Wielki Czwartek (9. kwietnia) przez Księdza Arcybiskupa wraz z czterystoma kapłanami Archidiecezji.

Na dzień 23. kwietnia zaplanowane zostało imieninowe spotkanie z Księdzem Arcybiskupem Juliuszem Paetzem. Spotkanie rozpoczęło się uroczystą Mszą Świętą odprawianą w kaplicy Seminarium. Potem cała Wspólnota wraz z Dostojnym Solenizantem zasiadła do seminaryjnego stołu.

Ogólnopoznańskie uroczystości Bożego Ciała już po raz drugi obchodzone były w kościele pod tym wezwaniem. Koncelebrze poznańskich biskupów i kapłanów przewodniczył ks. arcybiskup Józef Kowalczyk, Nuncjusz Apostolski w Polsce. On też poprowadził procesję eucharystyczną, która zakończyła się błogosławieństwem na Placu Wiosny Ludów. W godzinach popołudniowych klerycy uczestniczyli w jeszcze jednej procesji – tym razem w Parafii Katedralnej. Tydzień później Seminarium włączyło się w celebrację uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa – po Mszy Świętej sprawowanej w kościele oo. Jezuitów wyruszyła procesja na Wzgórze Św. Wojciecha. Tradycyjnie ostatnim w roku akademickim ogólnopoznańskim świętem obchodzonym przy aktywnym udziale alumnów była uroczystość Św. Apostołów Piotra i Pawła, patronów Katedry i całego miasta Poznania. W poniedziałek, 29 czerwca, po sumie odpustowej w Katedrze klerycy rozpoczęli zasłużone wakacje.

POSŁUGI I ŚWIĘCENIA

Na początku trzeciego roku formacji, tradycyjnie w tygodniu poprzedzającym uroczystość Wszystkich Świętych alumni otrzymują prawo do noszenia stroju duchownego. W tym roku obłóczyny przypadły na 25. października i – już po raz drugi – miały miejsce w poznańskiej Farze; nowe sutanny przywdziało 36 kleryków (19-u poznańskich i 17-u kaliskich). W ten sposób zrodził się nowy zwyczaj: trzeci rok świętuje zmianę stroju pod przewodnictwem samego Księdza Arcybiskupa, w gronie swoich rodziców i najbliższych. Ci sami alumni (trzeciego roku) przeży-

wali kolejną podniosłą chwilę w Bazylice Archikatedralnej w dniu 7 grudnia, gdy przez ręce i modlitwę ks. biskupa doc. dra hab. Marka Jędraszewskiego zostali wprowadzeni w urząd lektora. O rok starsi koledzy w liczbie 37-u (21 poznańskich i 16-u kaliskich) kolejną posługę (akolitat) przyjęli na zakończenie rekolekcji wielkopostnych, 15. marca. Tym razem Mszy Świętej koncelebrowanej z wychowawcami Seminarium oraz obrzędowi posługi przewodniczył ks. bp dr Zdzisław Fortuniak. W międzyczasie (14 grudnia), także w poznańskiej Katedrze, w bardzo konkretny sposób ku kapłaństwu zbliżyło się 26-u alumnów roku piątego (18-u poznańskich i 8-u kaliskich) – zostali oni włączeni przez Księdza Arcybiskupa Juliusza Paetza do grona kandydatów do święceń diakonatu i prezbiteratu. Po niespełna pięciu miesiącach, po odbytych w Pokrzywnie pod kierunkiem o. Eugeniusza pięciodniowych rekolekcjach (3-7 maja), w uroczystość Św. Stanisława Biskupa, 8. maja ksiądz Arcybiskup, Metropolita Poznański udzielił 17-u poznańskim kandydatom święceń diakonatu (klerycy kaliscy przyjęli święcenia w Ostrowie Wlkp. z rąk ks. biskupa Stanisława Napierały 21. maja).

Ostatnie w roku akademickim, ale za to największe święto Seminarium przypadło 30. maja (tradycyjnie w ostatnią sobotę miesiąca) – po rekolekcyjnym przygotowaniu przez ks. doc. dra hab. Tomasza Węclawskiego, dziekana PWT, święcenia prezbiteratu przez posługę ks. arcybiskupa Juliusza Paetza otrzymało 12-u diakonów duszpasterzujących już od roku w parafiach Kościoła Poznańskiego. Dzień następny był szczególnym świętem w rodzinnych parafiach księży neoprezbiterów – tam, otoczeni modlitwą najbliższych i rzeszy młodszych kleryków, sprawowali oni swoją prymicyjną Mszę Świętą. W cztery dni później (4. czerwca) tym razem już w bardziej kameralnym – seminaryjnym gronie neoprezbiterzy celebrowali Ofiarę Eucharystyczną wraz ze swoimi niedawnymi przełożonymi. Po Mszy Świętej udzieliłi całej Wspólnocie Seminaryjnej uroczystego, prymicyjnego błogosławieństwa.

ZYCIE NAUKOWE I KULTURALNE

Formacja intelektualna alumnów ASD ma miejsce przede wszystkim na Papiejskim Wydziale Teologicznym i stąd wykracza poza zasięg tego artykułu. Niemniej warto odnotować fakty w szczególny sposób dotyczące Wspólnoty Seminaryjnej. W czasie uroczystości inauguracyjnej PWT (17. października) wyróżnieni zostali najlepsi studenci Wydziału w roku akademickim 1996/97 – byli pośród nich: dk. Maciej Krulak (rok VI), Rafał Rybacki (rok V), Artur Filipiak (rok IV), Adrian Bączyński (rok III) i Piotr Świerczyński (rok II).

Tradycyjnie wiosną (23-25. marca) odbyła się sesja zorganizowana w ramach Koła Naukowego Studentów Teologii. Odpowiedzialnym za całość był Artur Filipiak (kleryk roku IV) a w przygotowaniu i przeprowadzeniu sesji pomagało mu jeszcze kilkunastu innych alumnów. Tym razem sesja miała charakter eschatologiczny: *Niebo – piekło – gdzie jest koniec?* W czasie sesji wykłady wygłosili:

o. doc. dr hab. Adam Sikora OFM, Prowincjał oo. Franciszkanów (*Eschatologia Apokalipsy*), ks. doc. dr hab. Tomasz Węclawski, dziekan Papieskiego Wydziału Teologicznego w Poznaniu (*Człowiek w śmierci*), ks. prof. dr hab. Bogdan Czesz, (*Człowiek po śmierci*) oraz ks. dr Eligiusz Piotrowski (*Apokatastaza. Nadzieja powszechnego zbawienia w ujęciu Hansa Ursa von Balthasara*). W czasie sesji doszło do teologicznej dysputy na temat apokatastazy. Organizatorzy zadbali także o artystyczne uświetnienie dni sesyjnych – m.in. można było posłuchać zespołów muzycznych: *Theotokos* z Gostynia i *Nowa Rodzina Poszerzona* z Gliwic.

Obok istniejącej od wielu kleryckich pokoleń gazetki *Refleksy*, nawiązującej zwykle swoją treścią do życia seminaryjnego, pojawiły się nowe redagowane przez alumnów działy: przegląd prasy religijno-teologicznej oraz przegląd prasy społeczno-politycznej. Ta nowa formuła ma pomóc alumnom w śledzeniu przemian zarówno w świecie religii, jak i polityki. Pogłębieniu więzi z Kościołem Powszechnym służy m.in. serwis informacyjny Radia Watykan – klerycy wysłuchują go, począwszy od tego roku, w czasie codziennej kolacji.

GRUPY DUSZPASTERSKIE

Większość kleryków jeszcze przed wstąpieniem do Seminarium spotkała się z różnymi grupami duszpasterskimi; w przyszłości wszyscy (już jako kapłani) mają te grupy wspomagać i otaczać opieką – stąd tak ważną wydaje się rzeczą, aby klerycy uczyli się w każdej formie religijnej odnajdywać to, co jest wartościowe, aby żaden ruch odnowy religijnej nie był im obcy. W Seminarium alumni regularnie spotykają się w grupach: charyzmatycznej, Pomocników Matki Kościoła i maryjnej. Poza tym działają grupy: Światło-Życie, ekumeniczna, misyjna, trzeźwościowa i charytatywna.

Na tyle, na ile pozwala wewnętrzna praca formacyjna, zaangażowanie duszpasterskie kleryków wykracza poza mury Seminarium. Szczególnie warte zauważenia jest zaangażowanie alumnów w opiekę nad chorymi, niepełnosprawnymi i inaczej skrzywdzonymi przez los: odwiedziny w domach pomocy społecznej, w domach i izbach dziecka, pomoc w transporcie chorych na wózkach inwalidzkich, pomoc w szpitalach – bardzo proste prace, ale przecież także nabożeństwa i modlitwa, organizacja spotkań oplatkowych oraz sponsorowanie paczek i drobnych prezentów.

Pełne włączenie się kleryków w działania duszpasterskie jest możliwe tylko w okresie wakacyjnym – wtedy uczestniczą oni w pieszych pielgrzymkach na Jasną Górę, pomagają w prowadzeniu rekolekcji młodzieży oazowej, Pomocników Matki Kościoła, Oazy Rodzin, misyjnych, ministranckich, Odnowy w Duchu Świętym, kolonii Caritas, wczasorekolekcji dla chorych, obozów *Burego Misia*, obozów harcerskich itp. Klerycy uczestniczą też w formach rekolekcyjnych prowadzonych przez księży m.in. dla nich: różnych kursach ewangelizacyjnych, szkoleniach Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży, rekolekcjach trzeźwościowych.

PRAKTYKI DUSZPASTERSKIE

Praktyka katechetyczna kleryków czwartego roku organizowana jest przez Papieski Wydział Teologiczny i należy do całości studiów (w dziesięcioosobowych grupach klerycy pod okiem księdza – wykładowcy katechetyki hospitują, omawiają i na zmianę prowadzą katechezy). Ponieważ jednak katechizacja jest bardzo istotnym polem ewangelizacji i pogłębiania wiary, wymaga ona ciągłego, coraz lepszego przygotowania kapłanów. Stąd już od 1993 r. Seminarium poznańskie korzysta z życzliwości kilkudziesięciu poznańskich księży katechetów, którzy starają się indywidualnie wprowadzać kleryków piątego roku w systematyczne katechizowanie stałych grup. Praktyce poświęcony jest cały miesiąc wrzesień, kiedy to alumni uczestniczą średnio w dwudziestu katechezach tygodniowo. W tym czasie mają okazję zetknąć się z różnymi grupami wiekowymi oraz z różnymi rodzajami szkół średnich – wszędzie wpierw hospitują a potem prowadzą katechezy. Jednocześnie od września do czerwca prowadzą katechezy w dwóch, trzech stałych grupach pod opieką księdza katechety (najczęściej w czwartek przed południem). W ten sposób klerycy piątego kursu hospitują i prowadzą przeciętnie po 130 godzin lekcyjnych.

Od 1980 r. w szczególnej formie praktyki duszpasterskiej uczestniczą księża diakoni. Przez cały szósty rok formacji spędzają oni trzy-cztery dni tygodniowo w wyznaczonej parafii, gdzie są wprowadzani przez księży proboszczów w różne formy duszpasterskie: prowadzenie grup ministranckich, oazowych, różańcowych, maryjnych, przeprowadzanie katechez chrzcielnych, przygotowania do sakramentu bierzmowania, małżeństwa, prowadzenie biura parafialnego. Diakoni stosownie do swoich uprawnień głoszą też homilie i prowadzą katechizację. W roku minionym każdy z dwunastu odbywających praktykę diakonów prowadził średnio 6-8 godzin katechezy tygodniowo. Praktyka odbywała się w parafiach poznańskich i podpoznańskich, od soboty popołudnia do wtorku wieczora. Dnia 18. marca odbyło się spotkanie prełożonych Seminarium z księżmi proboszczami parafii praktyk diakonów. Pozwala ono bardzo wysoko ocenić przyjętą formę wprowadzania diakonów w posługę duszpasterską.

DZIAŁALNOŚĆ POWOŁANIOWA

Pragnąc przybliżyć świeckim problem kapłańskiego powołania trzeba się z nimi spotkać. Od dawna więc klerycy wyjeżdżali z Seminarium do różnych parafii, aby tam dawać świadectwo o swoim powołaniu. Nigdy jednak nie docierali do wszystkich parafii Archidiecezji. Od jesieni 1996 r. alumnom udaje się dwa razy w roku nawiedzić każdą parafię w Archidiecezji. Słowo, modlitwa, czasem spotkanie z ministrantami, grupą młodzieżową – to wszystko czyni wołanie Pana Boga bliż-

szym i bardziej rozumiałym. Klerycy – niemal w komplecie – wyjeżdżali do wspólnot parafialnych przez dziesięć sobót i niedziel (pięć razy w październiku i listopadzie oraz pięć w kwietniu i maju). Przy tej okazji alumni zbierali przed kościołami kwesę na funkcjonowanie Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Poznaniu. Grupa kleryków włączyła się też w Archidiecezjalny Dzień Modlitw o Powołania (9. maja), zorganizowany przez Dzieło Powołań we współpracy z referentami powołaniowymi różnych zgromadzeń zakonnych. Działalność powołaniowa prowadzona jest też w Seminarium: w wyznaczone piątki-soboty-niedziele mogą przyjechać do Seminarium uczniowie III, IV klas szkół średnich. Uczestniczą oni wtedy we wszystkich kleryckich zajęciach, na wiele swoich pytań znajdują odpowiedź dzięki rozmowom z alumnami. W minionym roku z tej formy szukania własnej drogi skorzystało łącznie trzynastu młodych ludzi. Odpowiedzialnym za ich pobyt był kleryk II roku Damian Marciniak. W lutym tego roku, w przerwie międzysemestralnej zorganizowano (jak co roku) czterodniowe rekolekcje dla młodzieży męskiej. Prowadził je przewodniczący Archidiecezjalnego Dzieła Powołań, ks. Andrzej Magdziarz. W rekolekcjach wzięło udział 36 osób, a w ich prowadzeniu pomagało sześciu kleryków. Z innych działań należy zwrócić uwagę na pierwsze wydanie seminaryjnego kalendarzyka – na rok 1998. Seminarium korzystając z życzliwości kapłanów Archidiecezji rozprowadziło 35,5 tys. tych kalendarzyków.

SPORT I REKREACJA

W Seminarium nigdy nie było zbyt wiele czasu na odpoczynek, niemniej spora grupa kleryków potrafi zadbać o regularne uprawianie sportu. W tym celu alumni mogli w minionym roku korzystać z boisk do siatkówki i piłki nożnej, gry w tenisa stołowego, siłowni. Poza tym raz w tygodniu Seminarium wynajmowało salę gimnastyczną przy ul. Bydgoskiej (60 min.) – gdzie z reguły grano w koszykówkę – oraz basen przy ul. Wronieckiej (90 min.). Wreszcie już we własnym zakresie klerycy korzystali z innych form czynnego wypoczynku (biegi, rower, wędrowki itp.). Niestety, ciągle bardzo trudno jest zmobilizować niektórych alumnów do jakiegokolwiek formy bardziej intensywnego ruchu, chociaż m.in. taki jest zamysł wtorkowego programu wieczornego (rekreacja od 17:20 do 20:45). Na rekreację poza Seminarium klerycy mogą wykorzystać także niedzielne popołudnie oraz godziny popołudniowe jednego, wybranego dnia w tygodniu.

Alumni odpowiedzialni za sport w Seminarium (Robert Lewandowski i Dawid Marciniak) zorganizowali w tym roku wewnętrzseminaryjne rozgrywki:

– w tenisie stołowym spośród czternastu kleryków i trzech księży przełożonych najlepszy okazał się Łukasz Lewandowski (rok I), przed ks. Andrzejem Herktem i Tomaszem Małuszkim (rok IV);

- w mistrzostwach szachowych pierwsze miejsce zajął Piotr Wesołowski (rok V), drugie – Arkadiusz Wawrzyniak (rok III) a trzecie – Grzegorz Zbączyniak (rok IV);
- rozgrywek ligi seminaryjnej w piłce nożnej nie zdołano dokończyć ze względu na warunki pogodowe.

Nasi piłkarze rozegrali dwa mecze z klerykami Towarzystwa Chrystusowego (porażki 1:7 oraz 3:5), trzy mecze z pracownikami gazowni oraz kilka spotkań z ministrantami parafii katedralnej. Najważniejsze jednak były zwycięskie spotkania w ramach Mistrzostw Polski w Piłce Nożnej Seminariów Duchownych: z WSD Łódź (6:0), z WSD Gdańsk (2:0) oraz z WSD Koszalin (2:1). Jest szansa na awans do ścisłego finału w następnym roku (Mistrzostwa rozgrywane są w cyklu dwuletnim). Nasza reprezentacja w tenisie stołowym (ks. Andrzej Herkt, Łukasz Lewandowski – rok I, Piotr Majchrzak – rok I) zanotowała komplet zwycięstw w turnieju poznańskim – pokonała zespoły dominikanów, karmelitów oraz Towarzystwa Chrystusowego.

Obok zajęć sportowych okazję do *głębszego oddechu* dały alumnom tradycyjne już wyjazdy kursowe w pierwszych dniach maja (1-3 maja). Te dni wypełnione są zawsze modlitwą, ale także wędrówkami, podchodami, gramami, zwiedzaniem itd. W tym roku diakoni oraz klerycy roku V (tuż przed diakonatem) zabrali Księdza Rektora na wycieczkę objazdową – po drodze nawiedzili m.in. sanktuaria maryjne w Wieleniu i Przemęcie. Ojciec Eugeniusz wraz z rokiem III wyjechał do Krakowa do Sióstr Córki Św. Franciszka z Florencji a ks. Sławomir z rokiem I był w Mosinie i w Łodzi k. Stęszewa, ks. Andrzej oraz klerycy roku IV byli w Górach Sowich. Alumni roku II z ks. Szymonem spędzili te dni w okolicach Konarzewa, bazując w miejscowym ośrodku rekolekcyjnym.

REMONTY

Główny gmach Seminarium ma już ponad sto lat, a i *nowy* nie jest pierwszej młodości. Stąd w Seminarium remonty nigdy tak na prawdę się nie kończą. Dobrze, jeżeli udaje się na bieżąco wykonać najbardziej podstawowe prace. W zakończonym roku akademickim udało się nawet trochę więcej: wykonany został remont dachu (ocieplenie całego *Olimpu*), wyremontowano kuchnię oraz refektarz z zapleczem, przebudowano pralnię a także w zasadniczy sposób odnowiono zakrystie – kapłańską i klerycką. Całością prac kierował ks. Sławomir Grośty – ekonom Seminarium.